

ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดเพชรบุรี
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ
การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

.....

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ ในการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเองเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนได้โดยตรงประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 บัญญัติให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่และดำเนินการในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานส่วนตำบลให้สอดคล้องกับความต้องการและความเหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 (3) ประกอบกับมาตรา 25 วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดเพชรบุรี ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ 8/2544 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2544 ให้ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด 1

วินัยและการรักษาวินัย

.....

ข้อ 1 พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ 2 พนักงานส่วนตำบลต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ 3 พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีขอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 4 พนักงานส่วนตำบลต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ 5 พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษา ประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเดินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเดินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 6 พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ

มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 7 พนักงานส่วนตำบลต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหว อันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ 8 พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 9 พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตาม คำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบ ด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 10 พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติราชการ โดยมีให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ 11 พนักงานส่วนตำบลต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงาน โดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 12 พนักงานส่วนตำบลต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ 13 พนักงานส่วนตำบลต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 14 พนักงานส่วนตำบลต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานส่วนตำบลด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ 15 พนักงานส่วนตำบล ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน โดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 16 พนักงานส่วนตำบลต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ 17 พนักงานส่วนตำบลต้องไม่เป็นการกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ 18 พนักงานส่วนตำบลต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการ โดยอนุโลม

ข้อ 19 พนักงานส่วนตำบลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือ ความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

ข้อ 20 ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิ ให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดอันที่จะเสริมสร้างและ พัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามสมควรแก่ กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมี พยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใด กระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาริบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น ว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำ ผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขนี้

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ และตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการ สอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ หรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวโดย ไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ 21 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนด ไว้ในหลักเกณฑ์นี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษ ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 2

โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ

- (1) ภาคทัณฑ์
- (2) ตัดเงินเดือน
- (3) ลดขั้นเงินเดือน

(4) ปลดออก

(5) ไล่ออก

ข้อ 22 การลงโทษพนักงานส่วนตำบลให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของหมวด 2

หมวด 2

การสอบสวนและการลงโทษทางวินัย

ส่วนที่ 1

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ 23 การดำเนินการทางวินัยแก่พนักงานส่วนตำบล ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิด วินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม โดยไม่ชักช้า แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้ โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย และในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธินำพยานความหรือที่ปรึกษาเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ปากคำของตนได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการ สอบสวนตามวิธีการที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นสมควร

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลตามลำดับชั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ โดยผู้ที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวต้องเป็นพนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้ที่ถูกดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน เมื่อดำเนินการสอบสวนแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามข้อ 24 หรือข้อ 25 แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงยุติเรื่องได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคสี่ ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ 85 (4) หรือ ข้อ 86 และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อดังกล่าวได้สอบสวน

ไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่จะนำสำนวนสอบสวน ตามข้อดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเข้าใจเสนอประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสี่แล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

การสอบสวนพิจารณากรณีที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 3 ของหมวดนี้

ในกรณีที่เป็นครณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในส่วนที่ 2 ของหมวดนี้ จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

ข้อ 24 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ 23 วรรคสอง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม สั่งลงโทษผู้อยู่ ได้บังคับบัญชาได้ในสถานโทษและอัตราโทษตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของหมวดนี้

ข้อ 25 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งลงโทษตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของหมวดนี้

ข้อ 26 ให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ขอให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นๆของรัฐ หรือ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(2) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลใดๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ข้อ 27 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำ หรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ 20 และดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมีได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้คงโทษเสีย

ข้อ 28 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้น มิได้กระทำความผิดหรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีการณีที่จะต้องออกจาก ราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

เมื่อได้มีการสั่งให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามข้อ 20 และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 วรรคสี่ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่ตั้งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจาก ราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นพนักงานส่วนตำบลตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจาก ราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็น ผู้ถูกสั่งพักราชการ

การออกคำสั่งตามข้อนี้ ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2 ของหมวด 3

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการ นั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจาก ราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนด ในส่วนที่ 2 ของหมวด 3

ข้อ 29 พนักงานส่วนตำบลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์นี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไป จนเสร็จแล้วส่งเรื่องไปให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์นี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัย ให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นนั้นโดยอนุโลม

ส่วนที่ 2

ความคิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ 30 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม จะดำเนินการทางวินัยตามข้อ 69 หรือข้อ 81 โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) กระทำความผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตาม ข้อ 23 วรรคสาม เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้น ได้ความประจักษ์ชัดแล้ว

(2) กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อย คำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์นี้ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ 31 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นการผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะดำเนินการทางวินัยตามข้อ 70 วรรคสอง โดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(1) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและมีได้ให้รอการลงโทษไว้ หรือให้ลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(2) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินสิบห้าวัน และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(3) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำ รับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ส่วนที่ 3

การสอบสวนพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ 32 เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมการสอบสวนพิจารณาพนักงานส่วนตำบล ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ 23 วรรคสี่ หรือพนักงานส่วนตำบล ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าห่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตน ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 33 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากพนักงานส่วนตำบลหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งในการแต่งตั้งควรพิจารณาแต่งตั้งจากพนักงานส่วนตำบลก่อน หากไม่มีพนักงานส่วนตำบลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือเพื่อความยุติธรรม จึงพิจารณาแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น โดยได้รับความยินยอมจากต้นสังกัด ก็ได้ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มิผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งเป็นพนักงานส่วนตำบล หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น ด้วยก็ได้ และให้นำข้อ 38 ข้อ 39 ข้อ 40 ข้อ 49 และข้อ 50 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับ การฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งระดับ ต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

* ในกรณีประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นคู่กรณีกับผู้ถูกสอบสวน หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดร่วมกับพนักงานส่วนตำบล เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า เป็นความจริง ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาและมีมติเลือกคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ออกคำสั่งแต่งตั้ง ตามมติ แล้วแจ้งต้นสังกัดของผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการสอบสวนทราบ

* เมื่อคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคห้าสอบสวนแล้วเสร็จ ให้รายงานผลการสอบสวนให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล พิจารณาแล้ว มีมติเป็น ประการใด ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

* เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว จะยกเลิกมิได้

ข้อ 34 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อ และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 35 เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานในการนี้ ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทาง

ราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(2) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนและส่งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบตาม (1) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาให้ประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 36 เมื่อได้รับเรื่องตามข้อ 35 (2) แล้ว ให้ประธานกรรมการดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวนต่อไป

* ข้อ 33 เพิ่มวรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด ตามประกาศก.อบต.๑ ลงวันที่ 31 พ.ค.47

ข้อ 37 การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ 45 และ 59 ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วยแต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 38 ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่กล่าวหา
- (2) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดา หรือมารดาของผู้กล่าวหา
- (5) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือ คัดค้าน และแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการสอบสวนทราบ และรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ไม่สั่งการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายในสิบห้าวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้เลขาธิการรายงานไปยังประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามข้อ 40 ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 39 ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน เห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ 38 วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้นำข้อ 38 วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 40 ภายใต้บังคับข้อ 33 เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้ โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ 35 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ 41 คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในส่วนนี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา และดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติ และความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ 42 ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(1) ดำเนินการประชุมตามข้อ 36 และแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาตามข้อ 44 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(2) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (1) แล้วเสร็จ

(3) แจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 45 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (2) แล้วเสร็จ

(4) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้เสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (3)

(5) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (4) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวนในกรณีเช่นนี้ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยาย ระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนรายงานให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ 43 การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวน หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ 44 เมื่อได้พิจารณาเรื่องข้อกล่าวหา และวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ 36 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องข้อกล่าวหาให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 45

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว . 2 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่า ได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ คณะกรรมการ สอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าว เป็น ความผิดวินัยกรณีใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และ สาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ 59 และข้อ 60 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ สอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ 45 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่รับทราบ ข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว . 2 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ตอรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือ สถานที่ติดต่อที่ผู้ถูก กล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการ ตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การ แจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว . 2 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวน การสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูก กล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหา ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวม ไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแม้จะไม่ได้ รับแบบ สว . 2 คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการตามวรรคห้า ต่อไป

ข้อ 45 เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ 44 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อ พิจารณาว่า มีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไรและ เป็นความผิดวินัย กรณีใดตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 หรือไม่ อย่างไร แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหา ที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใดตามข้อใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ราชการตามข้อ 86 อย่างไร และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบโดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุ หรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

การแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมี สาระสำคัญตามแบบ สว . 3 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้ เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติม รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ดำเนินการตามข้อ 59 และข้อ 60 ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่รับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกสาระสำคัญตามแบบ สว. 3 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงนัดมาให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 3 เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว จะไม่ได้รับแบบ สว. 3 คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวน จะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ 59 และข้อ 60 ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ ข้อกล่าวหา หรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ 60 โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ร้องขอ

ข้อ 46 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ 45 เสร็จแล้วก่อนเสนอสำนวนการสอบสวนต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม ข้อ 60 ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐาน ที่ได้เพิ่มเติมมานั้น เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่านั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ 45 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 47 ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว มีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ 58 ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้รับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 48 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

ข้อ 49 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการ ล่อลวง ชู่เชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ 50 ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูก สอบ ปากคำ เข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวนเว้นแต่ กรณี สอบสวนผู้ถูก กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำพยานหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการสอบสวน ของคณะกรรมการ สอบสวนได้ หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญ ตามแบบ สว.4 หรือ แบบ สว.5 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะ ให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลง ลายมือชื่อไว้ เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคน ซึ่งร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรอง ไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขู่อภัย หรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้ บันทึกไว้แล้ว ให้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติมและให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน กับ ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้นำมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 51 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือ ให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ ภายในเวลาอันสมควรคณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ใน บันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ 41 และรายงานการสอบสวนตามข้อ 60

ข้อ 52 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้อีก แต่ต้องบันทึกเหตุผลไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ 41 และรายงานการสอบสวนตามข้อ 60

ข้อ 53 ในกรณีที่จำเป็นต้องสอบสวน หรือรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งอยู่ต่างท้องที่หรือส่วนราชการนอกการบังคับบัญชาของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการสอบสวนจะรายงานต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการมอบหมายและขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวน หรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขอให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้น แต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน ที่เห็นสมควรอย่างน้อยสองคนมาร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามที่กำหนดในส่วนนี้ และให้นำข้อ 37 วรรคหนึ่ง ข้อ 41 วรรคสอง ข้อ 48 ข้อ 49 ข้อ 50 ข้อ 51 และข้อ 52 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 54 ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ถ้าประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามรายงาน ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 55 ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงพนักงานส่วนตำบลผู้อื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็น ว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อน

ความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ กรณีเช่นนี้ ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้ว ประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน โดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวน ใหม่ด้วย

ข้อ 56 ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนพนักงานส่วนตำบลผู้ใดในเรื่องที่ผู้นั้นหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตาม ข้อ 86 และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าการสอบสวนเรื่องนั้นมีมูลว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการทำการสอบสวนผู้นั้นตาม ข้อ 23 ให้ดำเนินการตามที่กำหนดใน ส่วนนี้ กรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนตาม ข้อ 23 จะนำสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตาม ข้อ 86 มาประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ 57 ในกรณีที่คำพิพากษาถึงที่สุดว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด หรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ 45 ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ 58 *ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วทำรายงาน และเสนอสำนวนการสอบสวนต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตาม ข้อ 63 ข้อ 64 ข้อ 65 และข้อ 66 และให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตามข้อ 61 (1) หรือ (2) แล้ว แต่กรณีต่อไป ทั้งนี้ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคนใหม่มีอำนาจ ตรวจสอบความถูกต้องตาม ข้อ 63 ข้อ 64 ข้อ 65 และข้อ 66 ด้วย

* ข้อ 58 แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศก.อบต.จังหวัดฯ ลงวันที่ 20 กันยายน 2548

ข้อ 59 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาตามมติดังนี้

(1) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด

(2) ผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามข้อ 86 หรือไม่ อย่างไร

(3) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวน ไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามข้อ 87 หรือไม่ อย่างไร

ข้อ 60 เมื่อได้ประชุมพิจารณาตามข้อ 59 แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวน ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว. 6 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ เสนอต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(1) สรุปข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานตาม ข้อ 51 และ ข้อ 52 ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(2) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อ กล่าวหา

(3) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดกรณีใดตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ ราชการ หรือ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งที่ ราชการตาม ข้อ 86 หรือไม่ อย่างไร หรือมีเหตุ อันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตาม ข้อ 87 หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนมาแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้ง สารบาญต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ 61 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนตามข้อ 63 ข้อ 64 ข้อ 65 และข้อ 66 แล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่มีเหตุที่จะให้ออกจากราชการตาม ข้อ 86 สมควรยุติเรื่อง หรือกระทำความผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว

*เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จ จะออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกมิได้ เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นตามข้อ 62 ของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์นี้

(2) ในกรณีที่จะต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาตามข้อ 70 วรรคสอง หรือข้อ 86 หรือข้อ 87 ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการโดยไม่ชักช้า และให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาโดยเร็ว

*ข้อ 61 วรรคสอง แก้ไขตามประกาศก.อบต.จังหวัดฯ ลงวันที่ 31 พ.ค.47

ข้อ 62 ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 หรือข้อ 86 หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใดให้กำหนดประเด็น พร้อมทั้งส่งเอกสาร ที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม เพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้ หรือผู้ส่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควร จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้น ทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ 33 และข้อ 34 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติม ไปให้ผู้ส่งสอบสวนเพิ่มเติม โดยไม่ต้องทำความเข้าใจ

ข้อ 63 ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ 33 ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ 64 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวน มีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในข้อ 37 วรรคหนึ่ง

(2) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ 41 วรรคสอง ข้อ 48 ข้อ 49 ข้อ 50 วรรคหนึ่ง หรือข้อ 53

ในกรณีเช่นนี้ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ 65 ในกรณีที่ปรากฏว่า คณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และ

สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ 45 ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 45 ด้วย

ข้อ 66 ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องตามที่กำหนดในส่วนนี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 53 ข้อ 64 และข้อ 65 ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญ อันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไข หรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีไม่สำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

ข้อ 67 การนับระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลา ที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ 68 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ ใช้บังคับให้คณะกรรมการ การสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก .พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2540) ออกตามความ ใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ .ศ. 2535 ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จส่วนการพิจารณาสั่งการของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณีให้ดำเนินการตามที่กำหนดในส่วนนี้

ส่วนที่ 4

การลงโทษทางวินัย

ข้อ 69 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามข้อ 23 วรรคสอง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม สั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ในสถานโทษและอัตราโทษ ดังนี้

- (1) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5% และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น
- (2) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5% และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน
- (3) หัวหน้าส่วน หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกิน 5% และเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน
- (4) หัวหน้างาน สั่งลงโทษภาคทัณฑ์

การส่งลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ส่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ 70 ภายใต้บังคับวรรคสอง พนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ 23 วรรคสี่ หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ แล้วให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลดังกล่าวส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจ และเมื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการมีความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใด ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามข้อนี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ต้องไม่เป็นกรรมการในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ โดยให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาแต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(1) รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัด มอบหมายจำนวนหนึ่งคน

(2) นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดซึ่งนายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้เสนอจำนวนสองคน

(3) ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย

(ก) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้เสนอจำนวนหนึ่งคน

(ข) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้เสนอจำนวนหนึ่งคน

(ค) ผู้แทนพนักงานส่วนตำบล ซึ่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้เสนอจำนวนหนึ่งคน

(4) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ด้านการบริหารงานบุคคล หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้เสนอจำนวนสามคน

ให้บุคคลตาม (1) (2) (3) และ (4) ประชุมเพื่อคัดเลือกกันเองเป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการจำนวนหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายพลเรือนหรือพนักงานส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ

อนุกรรมการผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล และอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกอีกได้

ถ้าอนุกรรมการผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลและอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิว่างลง ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลดำเนินการแต่งตั้งอนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างโดยเร็ว โดยให้นำ (3) และ (4) มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้คณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้คัดเลือกอนุกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างและยังมีอนุกรรมการเหลืออยู่เกินถึงหนึ่งให้อนุกรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

อนุกรรมการผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อลาออกโดยยื่นหนังสือ ลาออกต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือพ้นจากการเป็นพนักงานส่วนตำบล หรือพ้นจากการดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้นำความในมาตรา 9 (1) (2) (3) (4) (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นมาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ให้นำความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 71 การลงโทษพนักงานส่วนตำบลผู้กระทำผิดวินัย ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยายาม โดยอคติ หรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด

การลงโทษตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นคำสั่ง และในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามข้อใด กรณีมีการลดหย่อนโทษ ให้ระบุไว้ในคำสั่งลงโทษด้วยว่ากรณีความผิดนั้น ผู้กระทำผิดควรได้รับโทษระดับใด มีเหตุอันควรลดโทษอย่างไร และเมื่อลดหย่อนแล้วให้รับโทษสถานใด ตลอดจนให้ระบุสิทธิในการอุทธรณ์และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ในคำสั่งด้วย วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 72 การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามข้อ 69 ข้อ 81 วรรคสอง หรือวรรคหก ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพัก

ราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2 ของหมวด 3 ได้กำหนดให้
สั่งลงโทษย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท .1 แบบ ลท.2
หรือแบบ ลท.3 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 73 การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ 70 หรือการสั่งลงโทษปลด
ออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่
หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 4 ของหมวด
3 และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.4 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 74 การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามข้อ 70 หรือ
เป็นโทษ ไล่ออก หรือปลดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่
ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 73 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 75 การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ให้สั่ง
ย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและ
ประโยชน์ที่ผู้ถูก สั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ 76 การสั่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามข้อ 70 หรือปลดออก หรือไล่อ
ออกจาก ราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้
บังคับ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 72
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 77 คำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ตามข้อ 81 วรรคสอง หรือวรรคหก ให้
ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.5 หรือแบบ ลท.6 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 78 การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ 114 ให้ทำคำสั่ง
ดังกล่าวตามแบบ ลท.7/1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 79 การสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ผู้อุทธรณ์ ตามข้อ 115 และการสั่งให้ผู้
อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามแบบ ลท.7/2 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ข้อ 80 การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมี
สาระสำคัญแสดงเลขที่ และวันเดือนปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงและ
ข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ส่วนที่ 5

การรายงานการดำเนินการทางวินัย

ข้อ 81 เมื่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายตามข้อ 23 วรรคสาม ได้ดำเนินการทางวินัยแก่
พนักงานส่วนตำบลผู้ใดในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและสั่งยุติเรื่อง งดโทษ หรือ
ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน แล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบล
ผู้นั้น ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามข้อ 69 และมีตำแหน่งเหนือตามลำดับจนถึงประธานกรรมการบริหารองค์การ
บริหารส่วนตำบล

(2) การรายงานของผู้บังคับบัญชาตาม (1) ให้รายงานพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งและสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณาไปด้วยภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ส่ง

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง และมีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเห็นว่าการยุติเรื่อง การงดโทษหรือการลงโทษ เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ลดโทษลงเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบา ลงโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน หรือยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องและเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างไรเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้มีความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการหรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ การสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นต้องไม่เกินอำนาจของตนตามข้อ 69 และการเพิ่มอัตราโทษเมื่อรวมกับอัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตนก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาของผู้ขึ้นตามลำดับจนถึงประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามข้อ 69 แก่พนักงานส่วนตำบลผู้ใดไปแล้ว แต่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง เห็นว่ากรณีนั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจดำเนินการตามข้อ 23 วรรคสี่ และข้อ 70 วรรคสอง

เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นหรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบา ลงโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่ เบา ลงอัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอัน ยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิกนั้น ให้แก่ผู้ถูกลงโทษ แต่ถ้าคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกเป็นคำสั่งลงโทษหรือ ลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใด โดยเฉพาะ และผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ได้รับโทษหรือทัณฑ์นั้น ไปแล้วก็ให้เป็นอันพับไป

*เมื่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการทางวินัยตามข้อ 23 วรรคสอง และสั่งลงโทษตามข้อ 69 หรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง หรือได้ดำเนินการตาม ข้อ 23 วรรคสี่แล้ว และได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่ แล้วให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการตามข้อ 70 วรรคสี่ พิจารณาทำความเข้าใจแล้วเสนอให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ได้รับรายงานตามวรรคห้า เห็นว่าการดำเนินการทางวินัย เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

*ข้อ 81 วรรคห้า แก้ไขตามประกาศก.อบต.จังหวัดฯ ลงวันที่ 31 พ.ค. 47

เมื่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีคำสั่งลงโทษตามวรรคหก หรือข้อ 70 หรือมีคำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 85 หรือข้อ 86 แก่พนักงานส่วนตำบลผู้ใดแล้ว ให้รายงานสำเนาคำสั่ง ดังกล่าวแล้วแต่กรณี จำนวน 3 ฉบับ และสำนวนการสอบสวนหรือเอกสารการพิจารณาพร้อมทั้งบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริงซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สป.1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ 1 ชุด ไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่ เพื่อทราบ ภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่ออกคำสั่ง

ข้อ 82 เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้รับรายงานตามข้อ 81 วรรคเจ็ด และได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล รายงานสำเนาคำสั่ง 3 ฉบับ และบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริงซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สป.1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ 1 ชุด ไปให้สำนักงานคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว

หมวด 3

การให้ออกจากราชการ

ส่วนที่ 1

การออกจากราชการ

ข้อ 83 พนักงานส่วนตำบลออกจากราชการเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
- (3) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามข้อ 84
- (4) ถูกสั่งให้ออกตามข้อ 28 ข้อ 85 ข้อ 86 ข้อ 87 ข้อ 88 ข้อ 89 หรือข้อ 93 หรือไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ที่ว่าด้วยเรื่องนั้น
- (5) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การออกจากราชการตามวรรคหนึ่งต้องทำเป็นคำสั่ง เว้นแต่การตายและการพ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุกรณีผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

การออกคำสั่งเกี่ยวกับการออกจากราชการตามวรรคสอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เว้นแต่คำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 89 วรรคหนึ่ง

วันออกจากราชการตาม (4) และ (5) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 4 ของหมวดนี้

การต่อเวลาราชการให้พนักงานส่วนตำบลที่ต้องออกจากราชการตาม (2) รับราชการต่อไปจะกระทำ มิได้

ข้อ 84 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการตามข้อนี้ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้ออกคำสั่งให้ออกจากราชการ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และให้หาลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะยับยั้งการอนุญาตตามวรรคสอง โดยเหตุเนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัยมิได้ กรณีที่สงสัยว่าพนักงานส่วนตำบลซึ่งขอลาออกจากราชการ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งเรื่องกล่าวหาผู้นั้นเป็นหนังสือไว้ในวันก่อนที่จะมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการเพื่อจะได้ดำเนินการทางวินัยต่อไปตามข้อ 27

ถ้าประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พนักงานส่วนตำบลผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคห้า ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 3 ของหมวดนี้

ข้อ 85 ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล มีอำนาจสั่งให้พนักงานส่วนตำบลออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่า ด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าว กำหนดให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานจะต้องมีกรณีตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล กำหนดด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่กำหนดไว้ในข้ออื่นตามหลักเกณฑ์นี้ และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(1) เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(2) เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(3) เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดไม่มีสัญชาติไทย ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เป็นบุคคลล้มละลาย ทูพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรค ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นสำหรับพนักงานส่วนตำบล ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(4) เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำข้อ 86 มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่เกิดกรรมการพนักงานส่วนตำบล มีมติเห็นชอบว่าผู้นั้นเป็นผู้ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(5) เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ โดยให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาจากผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นเป็นหลัก และให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(5.1) การพิจารณาผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในสังกัด ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหารือร่วมกับคณะกรรมการบริหารและพนักงานส่วนตำบลในสังกัด เพื่อกำหนดเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของการปฏิบัติงานที่ทางราชการพึงประสงค์ และประกาศให้พนักงานส่วนตำบลในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนก่อนการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลในสังกัด โดยการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานดังกล่าวต้องมีมาตรฐานอย่างน้อย 3 ด้าน ดังนี้

(5.1.1) ด้านคุณภาพ ต้องกำหนดผลงานที่ต้องการหรือต้องปฏิบัติว่ามีกี่งาน อะไรบ้าง ต้องการให้เกิดผลสำเร็จอะไรจากการทำงานนั้น หรือต้องการให้เกิดผลงานอะไรและอย่างไร

(5.1.2) ด้านปริมาณ ต้องกำหนดปริมาณของผลผลิต หรือกิจกรรม และระบุผลลัพธ์ของงานไว้ด้วย

(5.1.3) ด้านเวลา ต้องกำหนดระยะเวลาการทำงานว่าจะใช้เวลาเท่าใด

(5.2) ในการประเมินให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งคณะกรรมการอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยกรรมการบริหาร พนักงานส่วนตำบล และ ปลัดอำเภอหรือข้าราชการที่ นายอำเภอมอบหมาย จำนวนเท่า ๆ กัน เพื่อดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอแนะความคิดเห็นต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวประเมินผลการปฏิบัติงานตามวิธีการดังนี้

(5.2.1) จัดให้มีเครื่องมือพื้นฐานช่วยในการประเมิน ได้แก่

(ก) หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง โดยระบุให้ชัดเจนถึงงานหลักที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ รับผิดชอบปฏิบัติอยู่

(ข) มาตรฐานการปฏิบัติงาน เป้าหมายของงานหรือตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน

(ค) แบบบันทึกการปฏิบัติงาน โดยให้พนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้รับการประเมินเป็นผู้บันทึกผลการปฏิบัติงานของตนไว้ทุกห้าวันทำการ โดยทุกสิ้นเดือนให้คณะกรรมการรวบรวมและเก็บผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลแต่ละคนไว้ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประเมินและชี้แจงผู้อื่น

(5.2.2) จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกสิ้นเดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และเดือนธันวาคม

(5.2.3) เมื่อคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละช่วงเวลาตาม (5.2.2) แล้วให้รายงานประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลท้ายหมวดนี้

(5.3) พนักงานส่วนตำบลผู้ใดซึ่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม (5.1) และไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนติดต่อกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งผลการประเมิน หรือ ผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลและกำหนดให้ผู้นั้นพัฒนาหรือปรับปรุงตนเองภายในระยะเวลาสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ได้แจ้งผลการประเมินหรือผลการพิจารณาให้ทราบโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

(5.4) ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นสมควรให้แต่งตั้งพนักงานส่วนตำบลตาม (5.3) ให้ดำรงตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันกับที่พนักงานส่วนตำบลผู้นั้นมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งซึ่งอาจคาดหมายได้ว่า จะทำให้ผู้นั้นปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอาจเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เพื่อพิจารณาเห็นชอบแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้

(5.5) ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ประเมินผลการปฏิบัติงานตาม (5.2) แล้วเห็นว่าพนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม (5.1) แต่ไม่เข้ากรณีตาม (5.3) ถ้าประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นสมควรให้พัฒนาหรือปรับปรุงตนเองเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแล้ว ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอาจพิจารณาดำเนินการตาม (5.3) และ (5.4) ได้

(5.6) เมื่อได้ดำเนินการตาม (5.3) หรือ (5.4) หรือ (5.5) แล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประเมินผลการปฏิบัติงานโดยใช้วิธีการตามที่กำหนดใน (5.2) จำนวนสองครั้ง ครั้งแรกให้ประเมินเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดให้พัฒนาหรือปรับปรุงตนเอง และครั้งที่สองให้ประเมินเมื่อครบกำหนดสามเดือนนับจากการประเมินครั้งแรก

พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีผลการประเมินครั้งที่สอง ต่ำกว่าเป้าหมายหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานตาม (5.1) ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทำความเห็นเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เพื่อพิจารณาเห็นชอบให้ผู้นั้นออกจากราชการต่อไป

ข้อ 86 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้อโอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นำข้อ 23 วรรคเจ็ด ข้อ 26 และข้อ 70 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล มีมติประการใด ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนตามข้อ 23 ในเรื่องที่จะต้องทำการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 ได้สอบสวนไว้แล้ว ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งจะใช้สำนวนการสอบสวนนั้นพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเห็นชอบให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

การสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่ 3 ของหมวด 2

พนักงานส่วนตำบลผู้ใดหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการและประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการในกรณีดังต่อไปนี้ถือเป็นที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งจะดำเนินการตามวรรคหนึ่ง โดยไม่สอบสวนก็ได้

(1) กระทำหรือละเว้นกระทำการใดจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำผิดแต่ให้รอการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่ให้รอการลงโทษไว้ และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว

(2) มีกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนหรือต่อคณะกรรมการสอบสวนตามหลักเกณฑ์นี้และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ข้อ 87 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 23 และคณะกรรมการสอบสวนหรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษตามข้อ 70 วรรคหนึ่ง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการและควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่งความเห็นให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา แล้วให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ตามข้อ 70 พิจารณาเมื่อมีความเห็นเป็นประการใดให้เสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา ถ้าคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติประการใดให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล มีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ 88 เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและมีได้มีการรอลงอาญาในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก่อน

ข้อ 89 เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายเกี่ยวกับการรับราชการทหาร ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้ออื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณามีมติ เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่งเป็นให้ออกจากราชการตามข้ออื่นแล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามข้ออื่นนั้นได้

ข้อ 90 ในกรณีประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับรายงานตามข้อ 81 วรรคหนึ่ง เห็นว่าสมควรให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใดออกจากราชการตามข้อ 85 (4) หรือ ข้อ 86 ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการตามข้อ 85 (4) หรือ ข้อ 86

ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการ ให้นำข้อ 28 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้สั่งให้พนักงานส่วนตำบลกลับเข้ารับราชการแล้วให้รายงานไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลซึ่งผู้ถูกดำเนินการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการสังกัดอยู่เพื่อทราบ

ข้อ 91 เมื่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นสมควรให้พนักงานส่วนตำบลออกจากราชการในเรื่องใด หรือ ไม่ผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรมก็ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแจ้งให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็น หรือข้อสำคัญไปเพื่อให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ 92 พนักงานส่วนตำบลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ผู้ใดมีกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นนั้น อยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วแต่กรณี แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่น หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นโดยอนุโลม

ส่วนที่ 2

การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ 93 การสั่งให้พนักงานส่วนตำบลพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณาตามข้อ 28 ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อ ให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 94 เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(1) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ

(2) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(3) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขัง โดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุก เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(4) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ 95 การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีที่ถูกสั่งพักได้ร้องทุกข์และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาเห็นว่าคำร้องทุกข์ฟังขึ้นและไม่สมควรที่จะสั่งพักราชการ ก็ให้มีมติให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ 96 ในกรณีที่พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิด ลหุโทษ หรือผู้ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ 97 การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งพักย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักราชการในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้อง จำคุก

(2) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งพักตั้งแต่วันให้พักราชการตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

ข้อ 98 คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพัก ตลอดจนกรณีและเหตุที่สั่งให้พักราชการ

เมื่อได้มีคำสั่งให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใด พักราชการแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งพักราชการแล้ว

ข้อ 99 เมื่อพนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ 94 และประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาเห็นว่าควรสอบสวนพิจารณา หรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ 95 ข้อ 96 และข้อ 98 มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ 100 เมื่อได้สั่งให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใดพักราชการไว้แล้ว ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จะพิจารณาตามข้อ 99 และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก่อน

ข้อ 101 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ 97 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม แต่สำหรับการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ 100 ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ 102 เมื่อได้สั่งให้พนักงานส่วนตำบลผู้ใดพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอ พังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้ ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้สั่งลงโทษให้เป็นไปตามข้อ 70 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี

(2) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มี กรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรง ตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยการสั่งดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบลก่อน แล้วดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี

(3) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมี คุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยการสั่งดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลก่อนแล้วดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี

(4) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และไม่มี กรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติ หน้าที่ราชการ

การดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 ในกรณีที่จะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน การสั่งลงโทษดังกล่าวให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันสุดท้ายก่อนวันพ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(5) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นแต่ไม่อาจสั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้ ดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญแล้วให้นำ (4) วรรคสอง มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

(6) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการตามข้อ 69 หรือข้อ 173 แล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุอื่น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ แล้วให้นำ (4) วรรคสองมาใช้บังคับอนุโลม

(7) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (2) หรือ (3) แล้วแต่กรณี

(8) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักการานั้นมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(9) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(10) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วย เหตุอื่น ก็ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุอื่น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ 103 การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการให้มีสาระสำคัญตามแบบ พอก.1 พอก.2 พอก.3 หรือ พอก.4 แล้วแต่กรณี ท้ายหลักเกณฑ์นี้

ส่วนที่ 3

การลาออกจากราชการ

ข้อ 104 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการตามข้อ 84 ให้ยื่นหนังสือลาออกต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามแบบ ลก.1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ นอกจากกรณีลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามข้อ 84 วรรคห้า ให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน

ผู้ขอลาออกจะขอลอนหนังสือขอลาออกก่อนที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบการลาออกเสร็จสิ้นก็ได้ วันแต่การลาออกนั้นมีผลตามข้อ 84 วรรคสองหรือวรรคสี่แล้ว โดยทำเป็นหนังสือตามแบบ ลก.2 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ ยื่นต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ในกรณีประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่ามิเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ก็ได้

หนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ถือวันถัดจากวันครบกำหนด 30 วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ 105 เมื่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบว่าหนังสือขอลาออกดังกล่าวได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ภายใน 7 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออก

ข้อ 106 เมื่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลผู้ใดแล้ว ถ้าเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือที่มีได้ระบุวันขอลาออก ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาว่าควรอนุญาตให้ผู้นั้นลาออกจากราชการหรือจะสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาเห็นว่าควรอนุญาต ให้ลาออกจากราชการได้ ให้เสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ผู้นั้นออกจากราชการ เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเห็นชอบแล้วให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบ ลก.3 ท้ายหลักเกณฑ์นี้ ให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย

(2) ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก เนื่องจากจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกให้สั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวและจะขยายอีกไม่ได้

ในกรณีเป็นหนังสือขอลาออกจากราชการที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน เมื่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับหนังสือขอลาออกดังกล่าวแล้ว ให้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 3 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือขอลาออกว่าจะอนุญาตให้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า 30 วัน ตามที่ผู้ขอลาออกได้ยื่นไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบวันขอลาออกในกรณีดังกล่าวคือ วันที่ระบุไว้ในหนังสือขอลาออก หรือวันถัดจากวันครบกำหนด 30 วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกแล้วให้พิจารณาดำเนินการตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ข้อ 107 ในกรณีที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปโดยผลตามข้อ 84 วรรคสอง และวรรคสี่ เนื่องจากประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มิได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกและมิได้คำสั่งยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออก หรือเนื่องจากครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออก ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน 15 วันนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และแจ้งให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลทราบด้วย

ข้อ 108 การยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งตามข้อ 84 วรรคห้า ให้ยื่นต่อประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอย่างช้าภายในวันที่ขอลาออก และให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอหนังสือขอลาออกนั้นต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายใน 3 วันทำการ

เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลให้ความเห็นชอบการลาออกตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก

ส่วนที่ 4

วันออกจากราชการ

ข้อ 109 การออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลตามข้อ 83(4) และ (5) จะออกจากราชการตั้งแต่วันที่ใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 110 การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 85 ข้อ 86 ข้อ 87 ข้อ 88 ข้อ 89 ข้อ 91 หรือข้อ 70 หรือการสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการหรือขาดคุณสมบัติทั่วไปหรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง ห้ามมิให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(1) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 88 โดยปกติให้สั่งออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก โดยคำสั่งของศาล หรือโดยคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(2) การสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 89 ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(3) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ 85 ข้อ 86 ข้อ 87 ข้อ 88 ข้อ 89 ข้อ 91 หรือข้อ 70 หรือการสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการหรือขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับการยกเว้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้ง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้น ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(4) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งให้ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งให้ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งให้ออกนั้น

ข้อ 111 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อ 28 จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อ 101

ข้อ 112 การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(1) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(2) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบห้าวันและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันละทิ้งหน้าที่ราชการนั้น

(3) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(4) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีเช่นนี้ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้องก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้น ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(5) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่นอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(6) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(7) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(8) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

หมวด 4

สิทธิการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ 1

สิทธิการอุทธรณ์

ข้อ 113 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยตามที่กำหนดในหลักเกณฑ์นี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง การอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในหมวดนี้

การพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์ แต่หากมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาได้อีกสองครั้ง ๆ ละไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ข้อ 114 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พิจารณาทำความเข้าใจ โดยเมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์มีความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใด ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วแจ้ง

ผู้อุทธรณ์ และรายงานคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัย การให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แจง และเพื่อให้มีการดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสม โดยการรายงานดังกล่าว ให้สรุปประวัติและข้อเท็จจริงซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สป.1 ท้ายหลักเกณฑ์นี้

การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง ให้นำข้อ 70 วรรคสี่ วรรคห้าและวรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ของหมวดนี้

ข้อ 115 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามข้อ 114 พิจารณาให้ความเห็น โดยเมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์มีความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล มีมติประการใดแล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติตามวรรคหนึ่ง หากผู้อุทธรณ์เห็นว่ามติดังกล่าวขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ หรือมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ให้มีสิทธิร้องต่อคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เพื่อดำเนินการตามมาตรา 19 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้นำข้อ 28 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 116 ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในข้อ 81 และตามข้อ 91

ข้อ 117 พนักงานส่วนตำบลซึ่งโอนมาจากพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ 113 ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่นที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ 2

หลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และการคัดค้าน

ข้อ 118 การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 119 การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ในการอุทธรณ์ ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ให้แสดงความจริงใจไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่น หรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลโดยตรง ภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 120 เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจ หรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลพยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษตามข้อ 23 วรรคสาม หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานส่วนตำบล ตลอดจนเหตุผล และความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ 121 ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้พิจารณาอุทธรณ์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (2) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์

(4) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา หรือมารดากับผู้กล่าวหา หรือผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษ

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้พิจารณาอุทธรณ์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุ หรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่งอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้นั้น จะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้ ถ้าอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี มิได้ขอถอนตัวให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่า ข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล พิจารณาเห็นว่า การให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ 122 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษ แล้วทำบันทึกลง วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ รับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกลงโทษ เก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษส่งกลับคืนมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่า ผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้ทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ 123 การอุทธรณ์ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัด

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งผ่านประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ และให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นดำเนินการตามข้อ 127

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มาขึ้นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าว เป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันส่งหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่น หรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

การร้องต่อคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล ตามข้อ 115 วรรคสอง ให้ทำหนังสือถึงประธานกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล หรือเลขานุการคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ และยื่นที่สำนักงานคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

ข้อ 124 อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ 119 และข้อ 123 และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ 113

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใด เป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พิจารณาแล้วเสนอความเห็นให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติไม่รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แจ้งมตินั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใดแล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล มีมติให้รับอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พิจารณา และทำความเข้าใจเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ เพื่อมีมติต่อไป

ข้อ 125 ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ทำความเห็น หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับ

ข้อ 126 ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดนั้น

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่น หลังจากที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้แล้ว และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเจ้าสังกัดเดิมยังมีได้มีมติตามข้อ 130 ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์ และเอกสารหลักฐานตาม ข้อ 129 ไปให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดนั้น เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้โอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอื่น หลังจากที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเจ้าสังกัดเดิมได้มีมติตามข้อ 130 แล้ว แต่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสังกัดเดิม ยังมีคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น ให้ส่งเรื่องอุทธรณ์ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งมติที่ได้มีไปแล้ว และรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ไปให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคนใหม่เป็นผู้สั่งหรือปฏิบัติตามข้อ 132

ข้อ 127 ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับหนังสืออุทธรณ์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ 123 วรรคสอง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จัดส่งหนังสืออุทธรณ์ ดังกล่าวพร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์ สำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามข้อ 20 และสำนวนการดำเนินการทางวินัยตามข้อ 23 พร้อมทั้งคำชี้แจงของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลผู้สั่งลงโทษแล้วแต่กรณี (ถ้ามี) ไปยังประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่ผู้อุทธรณ์ได้ออนไปสังกัดได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล ภายในสามวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 128 การนับระยะเวลาตามหมวดนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ส่วนที่ 3

การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน

ข้อ 129 การพิจารณาอุทธรณ์ตาม ข้อ 114 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาจากสำนวนการสืบสวน หรือการพิจารณาในเบื้องต้นตามข้อ 20 และ สำนวนการดำเนินการทางวินัยตามข้อ 23 และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือ บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การแถลงการณ์ด้วยวาจา ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลที่สั่งลงโทษ หรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานส่วนตำบลหรือกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่สั่งลงโทษ หรือเพิ่มโทษ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือ คณะกรรมการ พนักงานส่วนตำบล เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อ ประโยชน์แห่งความถูกต้อง และเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีมติแจ้งประธานกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความ จำเป็น

ข้อ 130 เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามข้อ 114 แล้ว

- (1) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้อง และเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์
- (2) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้ อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษ หรืออัตราโทษที่หนักขึ้น
- (3) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้ อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษเป็นสถานโทษ หรือ อัตราโทษที่เบาลง
- (4) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่าผู้ อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดโทษ ให้ มีมติให้สั่งลดโทษ โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้
- (5) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็น ความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกโทษ
- (6) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไข เปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม
- (7) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่ากรณีมี มูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตาม ข้อ 23 วรรคสี่

ในกรณีที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 2 ของหมวด 2 หรือเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีการดำเนินการทางวินัย ตามข้อ 23 และส่วนที่ 3 ของหมวด 2 แล้ว ให้มีมติให้เพิ่มโทษเป็นปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตาม ข้อ 70 หรือปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่ใช้บังคับ อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับแล้วแต่กรณี

- (8) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม โดยเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีกรณี ที่ สมควร แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือให้ออกจากราชการตามข้อ 85 (4) ข้อ 86 หรือข้อ 87 ให้นำ (7) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(9) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การออกจากราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาอุทธรณ์ แต่จะมีมติตาม (2) หรือ (8) มิได้ และถ้าเป็นการออกจากราชการเพราะตายจะมีมติตาม (7) มิได้ด้วย

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่ง ใช้สิทธิอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษดังกล่าว และ ผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ 131 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ 130 (7) หรือ (8) เมื่อคณะกรรมการสอบสวน ได้สอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เพื่อพิจารณามีมติตามข้อ 130 ต่อไป

ข้อ 132 เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ได้มีมติตามข้อ 130 แล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ผู้อุทธรณ์สังกัดตั้งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น จะให้มีการรับรองรายงานการประชุมก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ 133 ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สั่งตามข้อ 132 แล้ว ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีผู้อุทธรณ์เห็นว่า คำสั่งของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่สั่งตามมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามข้อ 115 วรรคสองได้

ส่วนที่ 4

การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไล่ออก ปลดออกจากราชการ

ข้อ 134 การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลตามข้อ 115 ให้นำข้อ 129 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ข้อ 130 และข้อ 132 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 135 กรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งตามข้อ 134 ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีผู้อุทธรณ์เห็นว่า คำสั่งของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่สั่งตามมติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลขัดแย้งกับมาตรฐานทั่วไป ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิตามข้อ 115 วรรคสองได้

หมวด 5
สิทธิการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องทุกข์

ส่วนที่ 1
สิทธิการร้องทุกข์

ข้อ 136 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามหมวด 3 ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน ส่วนที่ 2 ของหมวดนี้

ข้อ 137 ภายใต้บังคับข้อ 136 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตน โดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของ ผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นอาจปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุ หรืออาจร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดใน ส่วนที่ 3 หรือส่วนที่ 4 ของหมวดนี้ เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด 4 ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนด

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ส่วนที่ 2
การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์คำสั่งให้ออกจากราชการ

ข้อ 138 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามหมวด 3 ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำข้อ 113 วรรคสอง ข้อ 115 และข้อ 116 ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 4 ของหมวด 4 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ 3

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขการปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อ 139 การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ในกรณีที่พนักงานส่วนตำบลเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ตามข้อ 137 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 140 เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีเป็นปัญหาขึ้นระหว่างกันควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจ ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาส และรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจ และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้ว ไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามข้อ 141 การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลตามข้อนี้ ให้นำข้อ 115 และข้อ 116 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 141 การร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่น หรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ และ ให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 142 หนังสือร้องทุกข์ต้องลงลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริง และปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร และความประสงค์ของร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณีให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

ข้อ 143 ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์
- (3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(4) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา หรือมารดากับ ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริง ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นจะขอลอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านผู้นั้น มิได้ขอลอนตัวให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้น น่าเชื่อถือ ให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบ และมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าควรให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริง และเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ 144 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(1) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลง วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดย ส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งคืนกลับมา เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าว หรือมิได้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้ รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งแล้ว

(2) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่า ผู้ร้องทุกข์รับทราบ หรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(3) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 145 การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดนั้น

ผู้ร้องทุกข์จะยื่น หรือส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับผ่านประธานกรรมการ การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้ และให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการตามข้อ 147 วรรคสอง

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสือร้องทุกข์มาขึ้นเอง ให้ผู้รับหนังสือออกไปรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่ รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันส่งหนังสือร้องทุกข์

เมื่อ ได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี จะเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

ข้อ 146 ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล พิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือ ส่งตรงต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลแล้วแต่กรณี เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับ

ข้อ 147 เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ 145 วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ มีหนังสือแจ้ง พร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และคำชี้แจงของตน (ถ้ามี) ไปเพื่อประกอบการพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ 145 วรรคสอง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ส่งหนังสือร้องทุกข์ พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ภายในสามวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ 148 การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสาร และหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือ

ขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการ หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแสดงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล พิจารณาเห็นว่า การแสดงการณ์ด้วยวาจา ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแสดงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแสดงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแสดงแก่ที่ให้มาแสดง หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงานส่วนตำบล หรือกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแสดงแก่ด้วยวาจา ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแสดงแก่ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือ ผู้แทนเข้าฟังคำแสดงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ 149 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานตามข้อ 147 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้วการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดมาตรการที่จะทำ ให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว และบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมด้วย และให้ส่งสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายในห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจะได้ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ 150 เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ 140 วรรคสองแล้ว

- (1) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์
- (2) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไข โดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย
- (3) ถ้าเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไข หรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(4) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัย ไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ 151 เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ได้มีมติตามข้อ 150 แล้วให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นในโอกาสแรกที่ทำได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นจะให้มีการรับรองรายงานการประชุมเสียก่อนก็ได้ และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้วให้แจ้ง ให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ 152 การนับระยะเวลาตามหมวดนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็น วันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสุดสิ้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่ เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ 153 ในกรณีที่พนักงานส่วนตำบลได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาไว้แล้ว ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณามีมติต่อไป

ส่วนที่ 4

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ขอให้แก้ไขความคับข้องใจ

ข้อ 154 การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีที่พนักงานส่วนตำบลมีความคับข้องใจ อันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนตามข้อ 137 ให้เป็นไปตามกรณีและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในส่วนนี้

ข้อ 155 พนักงานส่วนตำบลซึ่งมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ได้ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตน ดังนี้

(1) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(2) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(3) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ 156 เมื่อผู้อยู่ได้บังคับบัญชามีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีที่กำหนดไว้ตามข้อ 155 ผู้อยู่ได้บังคับบัญชานั้นจะร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจก็ได้ ทั้งนี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ 157 ในกรณีที่ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาซึ่งมีความคับข้องใจได้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้มีการปรึกษาหารือหรือแก้ไขความคับข้องใจนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการร้องทุกข์

ถ้าผู้บังคับบัญชามีได้ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการแล้วแต่ไม่เป็นที่พอใจ ผู้อยู่ได้บังคับบัญชาอาจร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลต่อไปได้อีก ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาสิบห้าวันตามวรรคหนึ่ง การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลตามวรรคนี้ให้นำข้อ 115 และข้อ 116 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 158 การร้องทุกข์ขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจจะต้องร้องทุกข์ด้วยตนเอง

การร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจจะกระทำด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือ ก็ได้

คำร้องทุกข์ในกรณีที่ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์และต้องมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อตนทำให้เกิดความคับข้องใจอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี ให้แจ้งไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณีเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหนังสือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

ข้อ 159 เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์

(1) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถือวันที่ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่ง แล้วทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่ง ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งเก็บไว้หนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(2) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ได้มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้นเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ผู้ร้องทุกข์

(3) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ผู้ร้องทุกข์

ข้อ 160 การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ตามข้อ 157 วรรคสอง ให้ทำหนังสือร้องทุกข์ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับ โดยออกนามจังหวัด และยื่นที่ศาลากลางจังหวัดนั้น

ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับผ่านประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นดำเนินการตามข้อ 165 วรรคสอง

ข้อ 161 ในกรณีที่ผู้ทำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือร้องทุกข์ออกไปรับหนังสือประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่งหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ข้อ 162 เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

ข้อ 163 ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป จะขอถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล พิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นหรือส่งตรงต่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล

เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นให้เป็นอันระงับไป

ข้อ 164 ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

(2) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(3) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ร้องทุกข์

(4) เป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือ

มารดากับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

การคัดค้านอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือกรรมการพนักงานส่วนตำบลผู้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือก่อนที่คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้ ถ้าผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าทำให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ผู้ถูกคัดค้านผู้นั้นร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

ข้อ 165 เมื่อได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ 160 วรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ มีหนังสือแจ้งพร้อมทั้งส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นทำคำชี้แจง และส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ไปยังประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับหนังสือร้องทุกข์ที่ได้ยื่นหรือส่งตามข้อ 160 วรรคสอง ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาต่อไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลภายในสามวันทำการนับแต่วันที่รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ 166 การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใดหรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือบุคคลใดมาให้อธิบายหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้พนักงาน ส่วนตำบลหรือกรรมการบริหารที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณีและเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าวให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ 167 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำชี้แจงตามข้อ 165 แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน และให้บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ในกรณีที่ขยายเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ขยายเวลาพิจารณาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน แต่ทั้งนี้ให้พิจารณากำหนดมาตรการที่จะทำ ให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็วและบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมด้วย และให้ส่งสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ภายในห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดขยายเวลาตามวรรคหนึ่ง เพื่อที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จะได้ให้ข้อคิดเห็นหรือให้คำปรึกษาให้การพิจารณาแล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ 168 เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(1) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มิได้มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ 155 ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(2) ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์มีลักษณะที่กำหนดในข้อ 155 ให้มีมติให้แก้ไข หรือถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่นหรือให้ขอแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของพนักงานส่วนตำบล

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ 169 เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ได้มีมติตามข้อ 168 แล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติตามมตินั้น และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ 170 มติของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล ตามข้อ 169 ให้เป็นที่สุด

ข้อ 171 การนับระยะเวลาตามส่วนนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ 172 พนักงานส่วนตำบลผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อน วันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษ หรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์นี้เว้นแต่

(1) กรณีที่ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้สั่งให้สอบสวน โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ และยังไม่สอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการ นั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(2) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณี นั้นเป็นอันใช้ได้

(3) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณา โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล พิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลพิจารณาตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

ข้อ 173 ภายใต้บังคับข้อ 172 การสั่งให้ออกจากราชการหรือส่งลงโทษปลดออก ไล่ออกจากราชการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหนังสือสั่งการที่ใช้อยู่ก่อนวันที่หลักเกณฑ์นี้ใช้บังคับ ให้นำข้อ 110 หรือข้อ 112 แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 174 ผู้ใดถูกส่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามข้อ 114 หรือข้อ 115 ของหลักเกณฑ์นี้แล้วแต่กรณี

ข้อ 175 ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ให้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อ 136

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2545

นิรันดร์ชัย เพชรสิงห์

(นายนิรันดร์ชัย เพชรสิงห์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี

ประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดเพชรบุรี

